

Formanden (Høgsbro): Jeg vil dog bede det ærede Medlem om i alt Fald meget at begrænse sin Udtalelse i dette Spørgsmaal.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Nu have vi, saa vidt jeg erindrer, vedtaget en Bevilling til Cykelridt for Hæren paa Finansloven, og hvis det nu skulde være saaledes, at Udgifterne til Gendarmernes Uddannelse skulde afholdes af denne Bevilling, vil jeg bede det ærede Finansudvalg tage denne Sag under Overvejelse inden 3dje Behandling.

Formanden (Høgsbro): Der er siden Mødet i Gaar indtegnet saa mange Talere, at det ikke vil være muligt at faa Sagen bragt til Ende i dette Møde, hvad dog vistnok alle maatte ønske, hvis ikke ærede Medlemmer, der faa Ordet, ville begrænse sig saa meget som muligt.

Indenrigsministeren (Hjørring): Jeg tror, at det vilde være rigtigst netop for at naa det samme Formaal, som den ærede Formand vilde naa ved sine Udtalelser, nemlig at søge at begrænse Diskussionen, at jeg allerede nu siger et Par Ord. Jeg har faaet det Indtryk, at gennem dette ulysalige Ændringsforslag Nr. 65 angaaende Gendarmene og den derpaa følgende Afstemning er det de ærede Forslagsstilleres Mening at udtale en Protest imod Gendarmeriet, navnlig fremkaldt ved Udtalelser af en æret Kollega af mig. Det forekommer mig, at det er højt uheldigt, at denne Protest kommer frem paa Jagtloven. Det er jo i Virkeligheden at rette Smed for Bager. Men hvis de Herrer skulde mene dermed, at de kunne fremkalde Udtalelser fra Regeringen angaaende Gendarmeriet ved denne Forhandling, tage de selvfølgelig aldeles fejl. Jeg kan ikke indlade mig paa nogen Maade paa at omtale Gendarmeriet i Almindelighed, eller hvorledes Gendarmene optræde i særlige Tilfælde, som der er blevet henvist til, eller noget som helst om, hvorvidt Gendarmeriet har Udset til at forsvinde. Alle den Slags Ting ligge aldeles uden for min Ressort, og hvis de Herrer ville have Svar paa det, maa de se at sætte et Ændringsforslag ind paa et andet Lovforslag, som hører under en Minister, der har Gendarmene mere under sig, end jeg har den Ære at have. Jeg synes, at hele denne Diskussion netop i allerhøjeste Grad har bekræftet, hvad jeg har sagt, at det er virkelig ikke Stedet til at fremkomme med et saadant Ændringsforslag, det er

Jagtloven ikke Stedet til. Nu have de Herrer jo faaet Lust med Hensyn til Gendarmeriet, kunde det saa ikke være tilstrækkeligt, kunde vi ikke vende tilbage til Jagtloven og saa lade Gendarmene ligge?

Bluhme: Ændringsforslag under Nr. 21 siger, at Paragraffen skal udgaa. Den Paragraf, man ønsker skal udgaa, er den, der handler om Fred paa Søen og paa Landet omkring anlagte Fuglekøjer. Jeg beklager, at Udvalget med saa stort Flertal har stemt for at lade denne Paragraf udgaa, og jeg kan ikke nægte, at det undrer mig noget, at man er gaaet til det, efter som det er, om jeg huster ret, ikke mere end 2 Aar siden, at Folketinget enstemmig vedtog et Lovforslag, der blev sendt over til Landstinget, og som gik i Retning af at frede omkring de anlagte Fuglekøjer. Jeg haaber, at Folketinget vil stemme imod dette Ændringsforslag under Nr. 21, eller at der, hvis det skulde blive vedtaget, da til tredje Behandling maa fremkomme en Forhandling mellem ærede Medlemmer af Udvalget og den højtærede Indenrigsminister, som kan nogenlunde betrygge de i alt Fald nu eksisterende Fuglekøjer, og i saa Henseende kan jeg temmelig nær slutte mig til de Udtalelser, der faldt fra den ærede sidste Taler. I øvrigt har jo den højtærede Minister Anstændighed at saadant i sine Ord, og et Par Medlemmer af Udvalget, der have indbragt dette Forslag, have jo ogsaa ladet falde Ord, som tør tyde paa, at der kan komme en Overenskomst i Stand. Med Hensyn til de særlige Bemærkninger, der faldt fra det ærede Medlem fra Fredericia (Dusen) om Fuglekøjerne og Maaden, hvorpaa man der sætter sig i Besiddelse af Fuglevildt, vil jeg dog bemærke, at man behøver naturligvis ikke at have særlig Sympati for den Metode for dog at tillade den, thi det er jo slet ikke nogen Sport, der kan komme ind under Begrebet Jagt. Det, Fuglekøjerne ere til, er dette at samle i smaa Bunde paa de Steder, hvor man har dem paa Verne, en stor Masse Fugle, der loffes berhen af i Forvejen afrettede Vænder, føres fra det Vand, hvor de saaledes loffes til at kaste sig ind i mindre Kanaler og til sidst ind i et Rum, hvor Opfynsmanden tager dem med Hænderne og dræber dem paa samme Maade, som man dræber tamme Vænder og Gæs, kort sagt, man slagter dem ligesom alle andre Dyr, der skulle bruges til Menneskeføde. Det er i alt Fald den hurtigste og simpleste Maade, hvorpaa Livet kan tages af disse Dyr, for saa vidt de ere tjenlige til Menneskeføde. Der samles derne mel-